

Dosarul nr. 2ra-833/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – Gh. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bolocan Ion,
în cauza civilă la cererea înaintată de Bolocan Ion împotriva lui Sultan Grigore,
intervenient accesoriu AO Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova cu
privire la recuperarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 07 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de Bolocan Ion, fiind menținută hotărârea din
06 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 12 mai 2014, Bolocan Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sultan Grigore, intervenientului Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova privind încasarea prejudiciului moral în cuantum de 1000 lei și a cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că este membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Moldova și desfășoară activitate de creație în cadrul atelierului de creație situat în mun. Chișinău, XXXXXXXX care i-a fost repartizat de către Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova. Totodată, pârâtul Sultan Grigore este sculptor în piatră, în special piatră de Cosăuți, și își desfășoară activitatea de creație în cadrul atelierului învecinat din XXXXXXXX mun. Chișinău. Astfel, în procesul de prelucrare a pietrei de Cosăuți de către pârât, se creează foarte mult praf, care este extrem de dăunător din cauza proprietăților abuzive ale particulelor de piatră. Prin urmare, creează incomodități și condiții inadecvate de trai pentru vecinii săi, în special pentru reclamant, în perimetrul căruia nu există aerisire.

Astfel, familia reclamantului este pusă în situația de a inhala norii de praf de piatră de Cosăuți, respectiv, expunându-și sănătatea unui risc înalt de îmbolnăvire.

Reclamantul s-a adresat pârâtului cu solicitarea să întreprindă măsuri de a nu crea praf în exces, care dăunează sănătății celor care locuiesc și muncesc în atelierul învecinat din XXXXXXXX să utilizeze un aspirator specializat pentru captarea prafului, care ar reduce din volumul de praf emanat de la procesul de prelucrare a pietrei, însă de fiecare dată a manifestat ignoranță și atitudine ostilă față de colegi.

La 06 mai 2014, reclamantul și alți artiști plastici care își desfășoară activitatea în atelierul din XXXXXXXX s-au adresat Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Moldova cu un demers, prin care au solicitat întreprinderea măsurilor în raport cu situația creată de către pârât, dar situația a rămas neschimbată.

Prin hotărârea din 06 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 07 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Bolocan Ion, fiind menținută hotărârea din 06 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că pretențiile formulate de către Bolocan Ion în cererea sa de chemare în judecată nu au fost probate, iar prevederile art. 377 din Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019) nu sunt aplicabile speței, or ultimul nu a demonstrat existența dreptului său de proprietate asupra imobilului din XXXXXXXX mun. Chișinău.

La 06 februarie 2020, Bolocan Ion a contestat cu recurs decizia din 07 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-au invocat argumente similar celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La 26 mai 2020, Sultan Grigore, prin intermediul avocatului Puica Valeriu, a depus referință la cererea de recurs, indicând asupra netemeinicieii acestuia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bolocan Ion este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 07 noiembrie 2019 și expediată participanților la proces la 11 decembrie 2019 (f.d. 200), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 07 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 06 februarie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Bolocan Ion.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bolocan Ion.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru